

ПАМ'ЯТІ Г.М. ГРИГОРЕНКА

На 81-му році пішов з життя доктор технічних наук, професор, академік НАН України, відомий вчений в галузі спеціальної електromеталургії, матеріалознавства та зварювання, лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки (1980), премії імені Є.О. Патона НАН України (2017), премії

Кабінету Міністрів України (2019) Георгій Михайлович Григоренко.

Вся трудова, наукова та педагогічна діяльність Георгія Михайловича пов'язана з Інститутом електрозварювання ім. Є.О. Патона, в який він прийшов у 1961 р. на дипломну практику ще студентом Київського політехнічного інституту.

Основні напрямки його наукової діяльності — фізична хімія пірометалургійних процесів, матеріалознавство, теорія і технологія зварювальних процесів, спеціальна електromеталургія.

Він отримав вагомі результати в термодинаміці і кінетиці взаємодії газів з рідкими металами і сплавами при різних способах плавлення металу: індукційному, дуговому, плазмово-дуговому, електрошлаковому. Брав безпосередню участь у розробці нових методів обладнання та технології плазмово-дугового, дугошлакового переplastів, електрошлакової технології, індукційного плавлення з комбінованими джерелами нагрівання та у водоохолоджуваних секційних кристалізаторах.

Розробляв технології плавлення високоазотистих сталей з легуванням металу з газової фази. Вперше проаналізував і класифікував газообмінні процеси в електromеталургії при плавці та переplastі.

Г.М. Григоренко встановив взаємозв'язок між швидкістю деформації, формуванням структурних комплексів і метастабільних фаз з міцністю в зоні

з'єднання різнорідних металів з обмеженою розчинністю при зварюванні тиском.

Він дослідив співвідношення структурних складових і неметалевих включень в металі швів при електродуговому зварюванні, які дозволяють керувати процесами формування оптимальної структури для отримання найбільш високих показників міцності й пластичності зварних з'єднань низьколегованої сталі, стійкої щодо крихкого руйнування. Провів теоретичні й експериментальні дослідження особливостей формування хімічної і структурної неоднорідностей, що впливають на міцність, зародження тріщин та руйнування жаростійких сплавів, зварних з'єднань високоміцних трубних сталей і алюмінієвих сплавів зі скандієм та літієм.

Понад 35 років Георгій Михайлович очолював один з найбільших відділів ІЕЗ ім. Є.О. Патона — відділ фізико-хімічних методів досліджень матеріалів.

З 1993 р. Г.М. Григоренко був заступником головного редактора журналу «Современная электromеталлургия», входив до редколегії журналу «Автоматическая сварка» та ще двох журналів, один з яких видається у Польщі.

Активну наукову діяльність поєднував із педагогічною: працював заступником завідувача кафедри Московського фізико-технічного інституту (1982–2015 рр.), професором НТУУ «Київський політехнічний інститут» (1999–2013 рр.).

Підготував 7 докторів і 11 кандидатів наук. За великий внесок у розвиток вітчизняної науки та освіти, міжнародних наукових контактів Георгія Михайловича було відзначено медаллю «За трудову доблесть» (1984), Почесною грамотою Верховної Ради України (2004), відзнаками Національної академії наук України «За підготовку наукової зміни» (2008), «За наукові досягнення» (2009), «За професійні здобутки» (2014).

Світла пам'ять про Г.М. Григоренка надовго залишиться в серцях тих, хто його знав, разом з ним працював та жив.

Інститут електрозварювання ім. Є.О. Патона,
редколегія журналу.